

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXVI. Quomodo resurrexit Iesvs?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

& Spiritus : non tamen Mediator. Sic enim Trinitas fuisse Mediatrix. At *Christus homo*, 1. Tim. 2. *Mediator est Dei, & hominum*; non Angelorum. *Dein*; dicere, Christum, quã Deum, fuisse Adã, esseque nobis Mediatorem; est eũ facere minorem Patre: qui Arianismus est. At *Primogenitus est Patris naturaliter* æterno: *Creatura*, intentionaliter, Prou. 8. *antequam quicquam faceret à principio*. Et hæc mens est S. Patrum.

QVÆSTIO LXVI.

Quomodo resurrexit IESVS?

LUTHERANI VBIQVISTAE, de quibus supra *quest. 20*: haud grauatè ista nobis vltro quasi obtrudunt talia: *Christus non resurrexit à mortuis*. Nec enim è sepulcro exiit unquam; sed solum extra sepulcrum sese manifestauit; Cùm ibidem tamen inuisibiliter permaneret.

AUTOR. Hoc Portentum fundit Ubiquitas: Simile isti, *Mortua est Diuinitas*. Qui, supra *quest. 16. & 43*. passim ac mortuam blasphemant Diuinitatem Christi; ecquam obsecro, assererent resurrectionem? A qua Diuinitate reuocata in vitam Christi credetur Diuinitas? 1. An ab altiore alia Patris? Et quidem Patri soli propriè vocem, DEVS, in Scripturis conuenire pertendunt, supra *q. 8*. Christum autem verum credi Deum oportere dissentur, *q. 31* vt in *quæ. q. 10*. Nomina veri Dei minimè satis quadrer. 2. An ab æquali Sui Deitate resuscitata Christi extitit Diuinitas? At æqualem nescit; Vnam eandemq; solam veram, adorat veritas Christiana. Quid ergo, Lutherani, vobis videtur de Christo?

RESP. SCHMIDELIIVS in *polog. ad Theses Ingolst Caro Christi sensam, secundum Humanitatem, exciuisse credenda est.*

AUTOR. Planè ita est: *Incidit in Scyllam, & in Charybdis.*

2. BRENTIVS in sua Recognitione, ait: *Quoad resurrectionem, inter Petrum & Christum, nullum est discrimen. Imò penè admirabilior est Petri, quam Christi.*

AUTOR. Dixit: nil docuit: Nec, quod dicere infandius posset, fingere sciuit.

II. CALVINISTÆ altius sapere videri volunt. Ac principio DE SANGVINE Christi profuso.

CALVINVS in Matth. 26. *Furunt, & cum ratione insaniunt, qui docent Christi Sanguinem cum eius Carne nunc esse coniunctum. Quianam? SADEEL in 2. Indice errorum Gregorii de Valentia: Christum, ait, resumpsisse Sanguinem, ex Scripturis probari non potest. CVREVS in Spongia causam suggerit aliam: Quia Dissipatus est statim, cum effusus est. ERASTVS in fundamentali declaratione pag. 29. In terra computruit; non est in rerum natura amplius.*

AUTOR. I. AT verò argumentulis & fabulamentis eiusmodi perinde iam demonstratum foret; nostrorum humi consumtorum corporum resurrectionem impossibilem esse.

2. Adde: Eccubi locorum vsquam in Bibliis ostendetur vel per vmbra; Christum absque Sanguinis fusi resumptione resurrexisse?

3. D. THOMAS autem *p. 3. q. 54. a. 2.* planissimè docet: Etsi Corpus Christi in resurrectione alterius fuerit gloriæ; non tamen alterius naturæ fuit, sed eiusdem: ideo quicquid ad naturam corporis pertinet, id omne Domino adfuit resurgenti: Pertinent ad eam erò carnes, ossa & Sanguis: quare absque omni talium diminutione integrum resurrexit.

4. Porro idem docet alibi. 1. q. 119. a. 1. c. quod duplex homini sanguis inest: *Necessarius ad integritatem pertinens naturæ; & Nutritionalis, qui ex cibo potuque*

tuque accedit: sine quo homo esse quidem homo potest; sed non superuiuere diu. Hunc in resurrectione omnem retulisse, minimè necesse fuit; eo quòd ad naturæ integritatem minus requireretur. At Necessarium illum, ad Humanitatis integritatem ad Corpus quoque refurgentis oportuit reuerti.

5. Specialiter, ait, idem in *Quodlib. 5. quæst. 3. a. 5.* de Sanguine in Passione fūlo, pro redemptione nostra, DICENDVM est; Quòd totus in resurrectione ad Corpus redierit. Triplici ratione.

1. *Ob Aetatem patientis* perfectissimam, cui nihil deesse perfectionis humanæ potuit vel debuit.

2. *Ob Meritum*; si enim ex Martyrum partes, in quibus pro Christo passi fuerant, quendam priuilegiarum fulgorem in resurrectione habēt; teste *S. Aug. lib. 21. Ciuit.* quantò magis Christi Sanguis ad gloriosam resurrectionem est reparatus?

3. *Ob Virtutem Passionis.* Sanguis enim ille fusus humanum genus sanctificauit; iuxta Hebr. vlt. *Iesus ut sanctificaret per Sanguinem populum suum, extra portam passus est.* Habuit verò Sanguis Christi vim salutaris, ex Verbi sibi vniti virtute, vt ait *Damasc. libro 3.* Qua causa eundem ad Corpus redire necesse fuit. Hæc de Sanguine.

Porrò de ipsius RESUSCITATIONIS MODO.

III. CALVINVS in Ioan. c. 20. vers. 19. *Christus seipsum in Vitam Reuocare NON potuit; Dei Patris interuenire operam oportuit. Absurdè facit Christus, cùm propria sibi resurrectionis gloriam vendicat.*

AUTOR. AT ipsa te Veritas refutat, Ioan. 10. *Nemo tollit animam meam à me;*

sed Ego pono eam; & iterum sumo eam ad me. Ioann. 5. *Sicut enim Pater suscitauit mortuos & viuificat: sic & Filium, quos vult viuificat.* Vide D. Thomas 3. quæst. 53. a. 4.

2. CINGELIVS tom. 2. in respons. ad Lutheri lib. de Sacram. fol. 405. *Christus è monumento, eo egressus est modo, quo crassus etiam Lutheri prator, rubras indutus caligas, egredi potuit.*

3. P. T. MARTYR lib. de Euchar. *Christus Angeli, qui lapidem à sepulcri ostio remouerat, auxilio indigebat.* Sic & Gualtherus hom. 133. Probabilem hanc sententiam iudicant Calvinus *Instit. libr. 4. c. 17. §. 29.* & BEZA *libr. de omnipresensia carnis Christi contra Brentium.*

AUTOR. 1. Verè Lutherani in Colloq. Mompelgart. anno M. D. LXIV. exclamarunt ad talia: *Caluinista præ cæteris, Nihil diuine gloriæ relinquunt Christo; eum de Throno Maiestatis detrahunt & deturbant; nudum illi nomen & appellationem summæ Maiestatis tribunt; reuera autem NIHIL.* Sed

Va tibi Tu, nigra dicebas cacabus olla.

Sic sathanam sathanas culpat; Cornicula coruum.

2. Nimirum isto fūco, Dominicæ per fores clausas penetrationi facere licebit eis fucum auricalchium. Ideò procaciter CALVINVS in Ioann. c. 20. v. 19. *Verum esse minimè concedo, quod asserunt Papiste, Christi Corpus penetrasse per ianuas clausas.* Papæ! Quis vnquam audiuit talia?

Sic: BEZA causam dicit in Ioann. cap. 20. *Vel sponte patuerunt Christo fores: Vel ipsæ etiam parietes ei fuerunt peruij. Cùm ista non fuerint ei difficiliora, quam super aquas ambulare.*

AUTOR. Ehem BEZA! Siccine tuum

tuum tu castigare Magistrum? Vel obclamantem audi. Hoc, inquit, ideo contēdunt ut Corpus gloriosum non modo simile reddant spiritui; sed immensum esse, nulloq; loco contineri obtineant. At quid pro eo contendamus obtinendo; quod corpori debet glorioso S. Patres affirmant, & Beza tuus? Quid, quod illud tuum figmentum mendacio cumules, atque calumnias vel in ipsos S. Patres impacta? Hi cum Paulo credunt, 1. Cor. 15. *Resurget corpus spirituale, omniumque penetratium.*

Atat cum ratione etiam mentitus esse videri appetit.

1. Nil tale sonant verba, inquit: Quia non dicit Euangelium, intrasse per ianuas clausas; sed repente stetit inter Discipulos, cum tamē clausa essent ianue; nec aditus illi esset patefactus manu hominis.

AUTOR. Mentitus nunc etiam es Spiritui Sancto, qui per Euāgelistam dixit: *Venit ianua clausa.*

2. Instat exemplo: Scimus Petrum e carcere obserato egressum esse: an ideo dicendum erit, per medium ferrum & asseres penetrasse?

AUTOR. Sycophantiam adiicit mendacio. Nec enim Scriptura dicit exisse Petrum foribus clausis; sed Act. 12. *Porta ferrēa ciuitatis vltro aperta fuit.*

3. CALVINO sui succenturientes operā locant vicariam; hisque dictitantibus, sese per fenestram iniectisse Christum: aliterque alibi que aliis aliis verò, pulsanti apertum fuisse, sicq; introisse: Ipse demū Choragus ita determinat: *Querere necesse non est, quemadmodum intravit: sat fuerit, constare, quod non per ianuas clausas sese penetravit.*

Finiam nunc ego vel ipsiusmet totidem verbis Caluini.

Facebant ergo pueriles ista argutie, quae nihil prorsus habent solidi; & multa secum trahunt deliria.

AUTOR. At quiverò, 1. Iste per fores clausas ingressus docet Dominum sepulcro clauso resurrexisse; 2. Vtvero Virginis clauso exisse; 3. Verè super aquas ambulasse cum Corpore vero: 4. Per medium eorum transisse lapidare eum volentium; 5. Lazarum mortuum dicto Christi paruisse ligatisque manibus & pedibus produisse. 6. Coelos Christu ascendentem penetrasse. Non hæ pueriles argutie sunt, aut deliria: Non.

2. Deliravitne S. Chryl. hom. 89. in Ioann. *Admirandum, ait, quod phantasmæ esse non sunt suspicati.* S. Aug. tract. 12. in Ioann. *Moli corporis, ubi Diuinitas erat, ostia clausa non obstiterunt.* Ille quippe eis non apertis intrare potuit; quo nascuntur Virginitas Matris inuiolata permansit. S. Greg. hom. 20. in Euang. *Quid mirum, si clausis ianuis post resurrectionem suam, in æternum iam victurus, intrauit; qui moriturus, viuens non aperto Virginis utero exiit?*

3. Ad vltimum suis ipse CALVINVS fenestras, pulsationes, apertiones, fabulantibus ita responsat: *Sic habendum est: Christum non sine miraculo ingressum esse; ut documentum cederet suæ Diuinitatis: quod suos Discipulos magis attentos redderet.* Rectè seipsum refutauit. Cætera repete ex *Antichristo meo. p. 1. q. 17.* Et *Genealog. p. 1. quest. 19.* Et *D. Thom. 3. quest. 54. a. 1. ad 1. & 2.*

QVÆSTIO LXVII.

An Christus primus ad Cælos ascendit?

LUTHERANI plerique: Ut Marbachius libr. de Cœna Dom. Argentinz excuso, fol. 150. &c. & in tribus concion. de Ascensione. 1. *Christum in cælum ter ascendit; bis verò, semel imaginariæ.*

O Ex.